

Resultater der vil fremkomme. Den ærede Rigsdagsmand gik ind paa en nærmere Kritik af de forskellige Hingste, som findes paa Stutteriet. Jeg skal ikke tillade mig at maale min Dygtighed som Hestekjender med det ærede Medlems, men at det skulde der være saa gennemgaaende daarligt, som man efter hans Udtalelser har Grund til at antage, at han finder, troer jeg virkelig ikke. (U. Sæge: Commissionsberetningen!). Commissionsberetningen! siger det ærede Medlem. Ja det maa dog erindres, at dengang var „Ravnen“ en uudviklet Hest; men det er bekjendt for alle Hestekjendere, at der kan foregaae en stor Forandring i en Hests Udvikling fra det 2det og 3die Aar til det 5te og 6te. Han meente ogsaa, at det vilde være umuligt at udfinde Hopper til „Ravnen“. Denne „Ravn“ kan den ærede Rigsdagsmand slet ikke bruge, og jeg skal indrømme, at jeg deri er enig med ham, jeg holder heller ikke af Ravnen; men naar han sagde, at det er umuligt at udfinde Hopper til den, beviser dette, at han ikke er praktisk Hestekjender; thi der kan findes Hopper, hos hvilke der netop er Egenstaber ganske modsatte de hos „Ravnen“ tilstedeværende, Egenstaber, som kunne gjøre det hensigtsmæssigt at bringe dem ind. Det ærede Medlem fandt ogsaa en Grund til Anke mod Stutteriet i det ringe Udbytte af de Heste, man har afhændet ved flere Auktioner. Han oplyste, at ved en Auktion vare 8 udrangerede Heste blevne betalte med kun 181 Rd. og ved en anden Auktion 7 med kun 155 Rd. pr. Styk i Gjennemsnit. Dette er tilhyneladende en meget lav Pris, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det var udrangerede Heste, som havde viist sig aldeles uskikkede og ubrugelige til Stutteriet, og at man skulde sælge dem som eetaarige, for at spare Udgiften paa dem til de bleve treaarige, er et Forlangende, man ikke kan stille; thi man kan ikke med Sikkerhed sige, hvorledes en Hest bliver som treaarig, naar den viser sig mindre fordeelagtig som eetaarig, og det er mig bekjendt, at flere Heste ere blevne fundne uskikkede i Trears Alderen paa Grund af Feil og Skader, som ere fremkomne i det sidste af de tre Aar. Med det ringe Beløb, der er givet til Stut-

teriet, er man derhos henviist til at iagttage den strengeste Deconomi og snarest mulig skaffe sig af med, hvad der ikke egner sig for Stutteriet. Det ærede Medlem meente, at det, jeg havde udtalt igaar, at jeg virkelig vil komme i Forlegenhed som Minister, ved at faae Bevillingen til Stamstutteriet nægtet, ikke havde Stort at betyde; thi det vilde være overordentlig let for mig at sætte et Lovforslag i denne Retning igjennem; men selv et mindre Lovforslag kræver altid noget Forarbejde, Rigsdagen har en berettiget Fordring paa, at Regjeringen skal komme med vel gennemtænkte og vel udarbejdede Lovforslag, inden den forelægger dem, og jeg er ikke ganske sikker paa, at selv om man skulde gaae imod mig ved Afstemningen idag, vil man blive ved i den Retning. Jeg har ikke denne Sikkerhed, førend Finantsloven er kommen ud. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem troer, at Finantsloven vil blive fremmet saa hurtig, at der er Udset til, at Sessionen skal vare længe efter, at Finantsloven er vedtagen. Jeg veed meget vel, at Bevillingerne til Stamstutteriet i de senere Aar for en stor Deel ere givne af personlige Hensyn til den daværende Indenrigsminister, og jeg har ingen Ret til at forlange — det kan aldrig falde mig ind — saadanne Hensyn tagne til mig; jeg forlanger blot, at man skal tage Hensyn til Sagen selv, og at man ikke skal forhaste sig. Naar der kun er Spørgsmaal om 2 Aar og 20,000 Rd., behøver man, synes det mig, ikke at træde saa stærkt op mod dette ulykkelige Stamstutteri, som — jeg gjentager, hvad jeg igaar sagde — skal give Beviis for, at de Foranstaltninger, man træffer for at fremme Landets Hestavl, i det Hele ere komne ind paa den rette Vej. Det er en Grademaal. Jeg kan ikke lægge større Eftertryk end det, jeg tidligere har lagt, paa Unsikkerheden af at beholde Stutteriet. Jeg er overbevist om, at stod den forhenværende Indenrigsminister paa min Plads — jeg beklager, at han ikke staaer der, ikke, som et enkelt Medlem igaar, der vilde give ham Stutteriet for at beholde hans Medvirkning der, men fordi hele Thinget og en stor Deel af Befolkningen beklager, at den forrige Indenrigsminister endnu ikke bestandig